

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ.

Τό απόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 9^{ης} /22^{ης} Ἰανουαρίου 2016, ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τόν ἐν Σαμπεζύ Σταυροπηγιακόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν διά προσευχῆς, εἰσαγωγικῆς ὁμιλίας τοῦ Προέδρου τῆς Συνάξεως Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου καί τῶν ὁμιλιῶν τῶν Προκαθημένων ἐν συνεχείᾳ κατά τά Δίπτυχα.

Εἰς τήν ἐναρκτήριον Σύναξιν ταύτην, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα κ. κ. Βαρθολομαῖε,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί συλλειτουργοί Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι καί Ἐκπρόσωποι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

Ἱερώτατε Μητροπολιῖτα Ἑλβετίας κ. Ἱερεμία,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς τούς Προκαθημένους ἢ Ἐκπροσώπους τῶν κατά τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν, εἰς τήν Ἁγίαν καί Ἱεράν ταύτην Σύναξιν, εἰς τό ἐν Σαμπεζύ Διορθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τήν μεθέορτον ταύτην περίοδον τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου, ἐν ᾧ πάντες πρό τινος ἠξιώθημεν, ὅπως ἐορτάσωμεν τό Μυστήριον τῆς ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τῆς κατά σάρκα Περιτομῆς Αὐτοῦ καί Βαπτίσεως Αὐτοῦ ὑπό Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡμεῖς δέ τεταγμένοι, ὅπως παροικῶμεν καί διαβιῶμεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἠλεήθημεν ἐορτάσαι τά σωτηριώδη γεγονότα ταῦτα ἄρτι εἰς Βηθλεέμ τήν Ἁγίαν καί τό θεοδέγμον Σπήλαιον καί εἰς τόν Ἰορδάνην Ποταμόν, οὗτινος «τά ὕδατα ἐστράφησαν εἰς τά ὀπίσω, Δεσπότην ὀρῶντα ῥυπτόμενον».

Ὅντως ἱερός καί ἅγιος ὁ σκοπός τῆς Συνάξεως ἡμῶν, τῆς ἀποτελειώσεως τοῦ πρό πολλοῦ ἀρξαμένου ἔργου τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι δηλονότι μελέτης, ἐπιμελείας καί ἐπιλύσεως ζωτικῶν θεμάτων καί προβλημάτων καιρίως ἀπασχολούντων τά πληρώματα ἡμῶν καί τούς ἐν τῷ κόσμῳ συνανθρώπους ἡμῶν.

Ἡ Σύναξις ἡμῶν ἐπί τό αὐτό ἀποτελεῖ μαρτυρίαν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος ἡμῶν ἐν τῷ «*συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης*» (Ἐφεσ. 4, 3) καί παραμυθίαν εἰς τούς χριστιανούς, τούς καταδιωκομένους σήμερον ἀπηνῶς εἰς Μέσην Ἀνατολήν καί ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου καί ἠθικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τόν σύγχρονον ἄνθρωπον, τόν δοκιμαζόμενον καί βασανιζόμενον ὑπό τῶν πολιτικῶν διχασμῶν καί διαιρέσεων, τῆς οικονομικῆς καί ἠθικῆς κρίσεως καί ὑπό τῶν ἀθαιρέτων καί πρωτοφανῶν στυγερῶν ἐγκλημάτων εἰς βάρος ἀθῶν ψυχῶν.

Διά τῆς Συνάξεως ἡμῶν ταύτης δηλοῦται ὡσαύτως ἐμπράκτως οὐχί μόνον ἡ

συνύπαρξις, ἀλλ' ἔτι πλέον ἢ συνάφεια καὶ ἀλληλουχία ἡμῶν ὡς μελῶν ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, μαρτυρεῖται ἡ ἀλήθεια ὅτι «ἐσμέν καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη» ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν (Ρωμ. 12, 5), οὐχὶ δέ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὅτι «πάσχομεν ὑπὲρ ἀλλήλων», καθ' ὅτι «εἶτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη» (Α΄ Κορ. 12, 26).

Ἐμπεπιστευμένοι ὄντες τὴν διδασκαλίαν, οἰκοδομὴν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τῶν λογικῶν ποιμνίων ἡμῶν, ἔχομεν τὴν ἐξουσίαν παρ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ προσεχεῖ Μεγάλῃ Συνόδῳ τῆς Ὀρθοδοξίας, τῇ προαποφασισθείσῃ ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ 2014, νά ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἐφ' ὧν ὑπῆρξεν ὁμοφωνία καὶ ἐπ' ἐκείνων, ἐφ' ὧν δέν ὑπῆρξεν ὁμοφωνία καὶ νά ἀναθέσωμεν ταῦτα διὰ περαιτέρω ἐμπεριστατωμένην μελέτην καὶ ἐπίλυσιν.

Ἐπόμενοι, ὅθεν, τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου: «ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου, ποιμαίνε τὴν ἐκλογάδα μου» καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν: «μηδεὶς τό ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τό τοῦ ἐτέρου ἕκαστος» (Α΄ Κορ. 10, 24) ἅς ὑπερβῶμεν ἑαυτούς, ἅς παραμερίσωμεν ἐμπόδια καὶ δυσκολίας καὶ ἅς ἐλλιμενισθῶμεν εἰς τόν εὐδιον λιμένα τῆς πρό πολλοῦ ὀραματισθείσης Συνόδου, ἵνα μή συμβῆ ἐφ' ἡμᾶς τό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, «ὅτι τό σκάφος δυνηθέν νά διανύσῃ τό τρικυμιῶδες πέλαγος, ἐβυθίσθη εἰς τόν λιμένα».

Ταῦτα ἀδελφικῶς καταθέτομεν σήμερον, ὡς μαρτυρίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σιών, «τῆς πρώτης δεξαμένης ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν διὰ τῆς Ἀναστάσεως» καὶ τῆς φιλοξενησάσης τὴν Ἀποστολικὴν Σύνοδον εἰς τό Ὑπερῶν τῆς Ἁγίας Σιών.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐλθέτω ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.